

vidtaga åtgärder till dess genomdrifvande.

Skulle äfven Herr Senatorn finna mitt förslag förtjena den uppmärksamhet att statsverket till berämjande deraf borde göra någon uppoffring, ty enskilde understöd torde icke i dessa tider kunna påräknas, allraminst då en så beskaffad verksamhet bör fortfara i flera år, så vore det för mig lika angenämt som smickrande att härom benäget blifva meddelad, då jag i händelse Herr Senatorn tillstyrker förslaget, i den underdåniga ansökning af mig i såfall kommer att ingifvas, skall söka att närmare åskådliggöra den plan komitén för, sin verksamhet utstakar. Finner åter Herr Senatorn för godt att till ernående af det ändamål, för hvilket jag sträfvar, lemna mig annat råd, såsom om till en början endast i ett eller par län lärarinnor böra anställas, skall jag med djup tacksamhet alltid detsamma emottaga och behjerta.

Framhårdar med djupaste högaktning och vördnad

Wälborne Herr Senatorn och Riddarens
ödmjukaste tjänare
E. Julin

Åbo den 17. Juni 1867.

P. S. Profbakningen torde redan om några dagar börja.

707 C. H. MOLANDER – J. V. SNELLMAN 21.VI
1867

HUB, JVS handskriftssamling

B<äste> B<ror>

Nyligen hemkommen från en resa inom Öfre Hollola härad, hufvudsakligen till Asikkala och Hollola socknar, erfor jag med bedröfvelse ej mindre rågbroddens klena beskaffenhet än att brist på brödföda uppstått äfven inom sådane församlingar, der årsvexten i fjol utföll temmeligen god. Orsaken härtill uppgafs vara: gamle skulder som under hösten måste liqvideras med råg, försåldt till vanpris, den i fjol skördade sädens mindre spisamhet samt den långa vintern och i följd deraf brist på boskapsfoder. Nog af – öfverallt äro förrådena slut och peninge tillgångerna uttömda. Detta var förhållandet i östra delen af länet, dit jag straxt efter Johanne begifver mig. Med otålighet afbidar man derföre några allmänna arbeten. I sådant afseende framställa sig tvänne – större kanalgräfningar, den ena emellan Päijäne och Wesijärvi vid *Anjanpelto*, den andra emellan Wanajavesi och Pyhäjärvi vid *Lembois*. Det synes ligga i allas gemensamma intresse att oförtöfvadt vidtaga dessa arbeten, eller åtminstone det ena af dem. Man har sagt mig, att de dessa dagar verkställda undersökningar rörande en projekterad förbindelse emellan de Tavastländska sjöarne och Näsijärvi medelst en kanal emellan Wesijärvi i Kangasala socken och en vik af Näsijärvi norr om Tammerfors, ej ledt till något gynsamt resultat. ||Härom torde väl officiel berättelse hafva ingått till vederbörlig ort.|| Så mycket större skäl att ofördröjligen börja med jordarbetena vid Lembois, hvilka, nu skulle till billigt pris kunna verkställas. –

Ännu ett annat sätt att hjälpa vore att inlösa bränvinspannorna, dock sålunda att främst afdrages kronoresterna; en sådan önskan

uttalades inom Asikkala och Hollola s<ockna>r. Sålunda blefve dessa rester utan executiva auktioner guldne, något peningar komme i omlopp och bränvinspannorna kunde ej omlappas till oloflig tillverkning.

Så snart vederbörande insändt erforderliga närmare upplysningar och jag under min förestående resa i Nedre Sääksmäki härad inhemtat ytterligare underrättelser, skall jag inkomma med framställning och förslag till undsättning, der sådant oundvikligt anses nödigt, men har dock velat sålunda lemna en skildring af tillståndet. Skulle förenämnde större arbeten påbegrinnas, så vore all vidare undsättning ej af behofvet påkallad. I morgon expediera vi vår årsvext berättelse, samt i dessa dagar redogörelsen för spanmålsauktionerna samt utlåningen af korn och hafra till utsäde. Denna senare åtgärd har blifvit med största tacksamhet emottagen. I morgon upphör dock utlåningen af korn, emedan förråderna i magasinet redan blifvit nära nog uttömda samt såningstiden torde böra anses med dagjemningstiden vara slut.

Med fullkomligaste högaktning Din tillgifne tjenare

H. Molander

Tavastehus den 21. Juni 1867.

P. S. Jag hade för afsigt att i söndag komma till H<elsing>fors, för att mundteligen framställa ofvannämnde förhållanden, men angelägne ärenden, som jag vill hafva afslutade före min resa till Nedre Sääksmäki härad, nödga mig att inhibera detta besök.

H. M.

708 *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 27.VI 1867*
HUB, JVS handskriftssamling

Välborne Herr Senator och Riddare.

Min sednaste officiella hemställan var så vidlyftig, att jag icke ansåg det nödigt att commentera den i enskild väg. Sedan dess hafva några dagar förflutit, de skönaste, varma dagar som man kan tänka sig och hvilka drifvit vextligheten så framåt, att man kunnat »höra gräset vexas», man måste också hoppas att broddarne något repat sig, der de icke voro alldeles utgångne. I dag är det åter kyligare, med regn, men det är kanske öfvergående.

Ett hårdt och oväntadt slag har bereds oss genom kornets upplosande i Nicolaistad; det förefaller nästan obegripligt, att sådant kunnat hända då man redan i medlet af förra veckan telegraferade ifrån Brahestad att farleden dit var öppen samt lotschefen härstädes, par dagar derefter, officiellt anmälte, att äfven Vägen till Uleåborg vore isfri; men kapriciösa vindar måste hafva sperrat Qvarken med is, ehuru å en annan sida, enligt Tullchefens anmälan, flere segelfartyg, 6 å 7, som förmodats vara fransmän, skulle varit synliga på väg hitupp.

Lyckligtvis hafva åtskilliga låntagare, emot det af Kronan förväntande kornet tillbytt sig utsäde på annat håll, äfvensom de nu med sednast erhållne 40 000 Mark kunna köpa söderut, så långt sädestillgångarna, hvilka äro nog knappa, medgifva.

Dödligheten bland Kreaturen har afstadnat, sedan de åter litet hunnit äta upp sig, men just de fattigaste trakter hafva haft en svår